

20 let Slovenskih goriških skavtov Odziv na tiskovno konferenco

Bralci pišejo

Slovenski skavti na Goriškem bodo obhajali 20-letnico svoje organizacije. O tem objavljamo danes članek Bernarda Spacapanja, enega prvih skavtov na Goriškem.

Praznovanje obletnic je postalo sestavni del življenja naše skupnosti. Vse mogoče pet-, deset-, tridesetletnice in še kaj gre mimo mene; pa se skoraj ne ozrem ob njih, ker se me ne tičejo neposredno. Za skavtsko obletnico pa kar kri v žilah začne drugače teči: v mojem primeru pomenijo skavti vsaj polovico moje mladosti, prvi poskus organiziranega življenja, nov odnos do narave, ogromno znanecv in prijateljev. Poleg tega osebnega odnosa, ki je samo moj, pa pomeni skavtska organizacija za Goriško več kot katerakoli druga mladinska organizacija; zaradi svoje aktualnosti, zaradi svoje številčnosti, zaradi svoje prisotnosti »zdaj in tukaj« v zamejstvu.

Dvajset let nosi s seboj vse polno spominov; največ jih je v podzavesti, vendar bi rad obnovil v tem trenutku vsaj nekaj utrinkov iz preteklosti.

Prihaja mi na misel eden prvih sestankov najbrž leta 1964. Zbirali smo se v Katoliškem domu v sobici v zadnjem nadstropju, ki smo si jo sami popravili in uredili. Bilo nas je kakih deset; vodil nas je dr. Humar, ki ni in ni mogel od nas doseči discipline in večjega zanimanja. Zato je nekoč, ko je bil najbrž bolj utrujen kot običajno, jezno vstal in izjavil, da se nas je naveličal in da ne bomo nadaljevali z delom, če se ne bomo boljše. Meni je njegov nastop ostal zelo močno vtisnjen in mislim, da sem se od tistega dne bolj resno posvetil organizaciji.

Drug spomin se nanaša na naše prevajanje skavtskih pesmi in na izdajo prve pesmarice. Koliko veselja in iznajdljivosti je bilo treba, da so nastali prevodi, ki jih še danes skavti v Gorici in Trstu radi pojejo.

Ko govorim o Tržčanah, se rad spominjam na začudenje skavtov in skavtinj iz Trsta, ko so se po več letih popolne ločitve od Gorice zavedli, da je tu nastala živa organizacija, polna zanosa in mladega navdušenja. Tako smo lahko začeli enakovredno razglabljanje, kako bi združili obe organizaciji; to se je pozneje uresničilo z ustanovitvijo SZSO. Stiki s Trstom so privedli tudi do večjega medsebojnega spoznavanja in tudi do formiranja nekaterih parov.

Osebnost vedno zagovarjal tudi po-

litični pomen skavtske organizacije v naši zamejski stvarnosti. Tu mislim na odnos do levičarskega tabora, ki nas je vseh 20 let ignoriral ali še raje blatil; mislim tudi na odnos do italijanske večine, do katere smo vedno obdržali spoštljivo razdaljo. Dolga leta smo se skavti upirali osveščanju na političnem področju; spominjam se dolgih in brezplodnih debat o vstopu Slovenske zamejske skavtske organizacije v Svet slovenskih organizacij; spominjam se spopadov na šolah med dijaki-skavti in dijaki-taborniki. Vse te zadeve so v mnogih vzbujale dvome o pravilnosti takih obravnav v naši organizaciji. Očitno časi dozorevajo in danes slišimo o javnih nastopih naših skavtov v obrambo svobode in pluralizma v ambientih, kjer izgleda, da je greh, če ne trobijo vsi v levi rog. Ta razvoj me lahko samo veseli in dokazuje živost skavtske organizacije v vseh njenih sestavinah. To politično osveščanje v naši organizaciji sovpada s podobnimi pojavi v Italiji in v svetu, kjer je vsem kristjanom vedno bolj jasno, da ni ideal zanje biti kot ponižne ovčice.

Tudi verska usmerjenost skavtske organizacije je prišla do veljave kljub mnogim oviram. Spominjam se, kako smo se pred mnogimi leti čudili, ko so italijanski skavti na svojih srečanjih priporočali, naj se skavti bolj vključujejo v krajevna verska občestva, naj sodelujejo pri pripravah na sv. obhajilo in na birmo ipd. Danes je vse to tudi za slovenske skavte realnost v smislu, da se k temu teži.

Ob dvajsetletnici me ne prevzema z velikanskim navdušenjem misel na stotine mladih z Goriškega, ki so imeli stik s skavtsko organizacijo; vem, da mnogi od tega niso nič odnesli, da so nekateri lepo sedli k bogato obloženi levičarski mizi, da so nekateri v življenju zašli na zelo kriva pota; zato me število ne prevzema, kljub temu da je zelo visoko.

Prav tako me ne prevzema misel, da je ta ali oni član naše organizacije zasedel kakšno vidno mesto v družbi; v obratni smeri ga bilansirajo tisti, ki organizaciji niso prav nič v čast.

Imponira pa mi pri naši organizaciji njen razvoj, njen napredek, njeni koraki nazaj in naprej. To pomeni, da je njena struktura živa, da se obnavlja in izboljšuje in da je zmožna doseči še nove uspehe.

Zato še na mnoga leta skavtski organizaciji!

Mogočni Kragulj

V četrtek 26. januarja je bila v Trstu tiskovna konferenca, ki so jo sklicale politične in kulturne sile slovenske manjšine v naši deželi za predstavitev nujnih zahtev v zvezi z globalno zaščito. Na njo so sodelovali predstavniki SSK, PCI, PSI, SSO, SKGZ in kulturnih društev videmske pokrajine. SSK je predstavljal deželni predsednik dr. Rafko Dolhar, SSO pa Sergij Pahor; bili so še za PCI Boris Iskra, za PSI Aljoša Volčič, za SKGZ Boris Race, za beneške organizacije Ferruccio Clavara.

Ne bomo tu na dolgo pisali o tem, kaj so slovenski predstavniki na omenjeni tiskovni konferenci iznesli. Predobro namreč naša javnost že pozna vse bistvene probleme v zvezi s prizadevanji za globalno zaščito. Hoteli so predvsem seznaniti italijanske kroge, zlasti javna občila — tisk, radio in televizijo — o teh slovenskih zahtevah in pričakovanjih.

Omeniti hočemo le poseg zastopnika društev in zaveznih Slovencev videmske pokrajine Ferruccio Clavore. Poudaril je, da je zaščitni zakon posebnega pomena za Slovence videmske pokrajine, ki za razliko od tržaških in goriških rojakov še vedno čakajo, da bi država formalno priznala njihov obstoj. Morebitna njihova izključitev iz globalnega zaščitnega zakona ali omejevanje njihovih pravic bi močno načelo njihovo zaupanje v verodostojnost države same. Ob koncu je še posebej poudaril, da je to v precejšnji meri odvisno od katoliških političnih dejavnikov, ki na tem področju na žalost zaostajajo za drugimi kulturnimi tokovi.

Ta tiskovna konferenca je potem imela močne odmeve v italijanskem vsedržavnem dnevnem tisku, poleg seveda tudi krajevnih italijanskih dnevnikov in radio-televizije.

Milanski »Il Corriere della sera« je prinesel poročilo z naslovom »Contrastata discussione a Trieste sui problemi della tutela culturale della minoranza etnica. Un progetto di legge per la lingua slovena«. V članku milanski dopisnik G. Perregato prikazuje temeljne točke v zvezi s problemi zaščite. Tako opozarja na sprotno sprejemanje skrajne desnice, nato omenja nekatere elemente demokrščanskega zakonskega osnutka, ki ni za Slovence zadovoljiv, in v tem okviru posveča del članka prav problematiki Beneške Slovenije.

Rimski dnevnik »La Repubblica« prina-

ša daljši dopis z naslovom »Sloveno è bello: non siamo i barbari del Friuli«, v delu naslova pa še opozarja na protest neofašistov. Treba je sicer pripomniti, da članek F. Vernice dokaj čudno začne svoje poročilo, ko pravi, da se po Italiji (Bel paese) dviga novi razisem, kjer da »Sardinci režejo uhlje«, »Sicilijanci so mafijci«, nakar nadaljuje: »gli italiani-sloveni sono stufi di sentirsi un po' come i terroristi del Friuli-Venezia Giulia, guardati come "barbari comunisti arrivati dall'Est"«. (Kakšno primerjavo lahko dela s po severni Italiji rabljenimi etiketami za južnjake, ne vemo...). Avtor članka nato sicer nazorno prikaže stanje slovenske manjšine po treh pokrajinah naše dežele, čeprav nima verjetna dovolj točnih podatkov. Omenja zadevne zakonske osnutke v senatu, nato delo znane vladne komisije, ki jo je ustanovil takratni ministrski predsednik Andreotti in zlasti še reakcije nacionalistov (Liste za Trst) in skrajne desnice.

Med vsedržavnimi dnevniki je poročala še turinska La Stampa, krajevni italijanski listi so tudi dali kar precej prostora tej tiskovni konferenci. Na vsak način lahko rečemo, da je pri vsem tem pozitivno prav to, da je širša italijanska javnost mogla kaj zvedeti o naši stvarnosti.

Vprašujete Odgovarjamo

Cerkvena ali civilna poroka?

Spoštovano uredništvo Katoliškega glasa! S tem pismom se obračam na vas s prošnjo za svet. Pripravilam se na poroko. Moja nevesta pravi, da bi se poročila samo na občini. Moji starši pa bi radi, da bi se poročila v cerkvi. Zato ne vem, kaj narediti. Moji prijatelji pravijo, da sta obe poroki enako veljavni. Kaj pa vi pravite? Ali je kakšna razlika med poroko na občini in med poroko v cerkvi? Vesel bom, če mi boste to razložili po vašem Glasu. Hvala in lep pozdrav!

Trst, 18. januarja 1984

(podpis)

Odgovor. V Italiji poznamo tri oblike porok: samo cerkveno, to je tako, ki se sklene samo pred župnikom; samo civilno, to je tako, ki se sklene samo na občini; konkordatarno, to je tako, ki se sklene v cerkvi, a se nato prepíše tudi v civilne poročne knjige.

Prva poroka je veljavna samo pred Cerkvijo in nima civilnih učinkov. Druga je veljavna samo pred državo in ne pred Cerkvijo. Zato Cerkev takih zakonskih zvez ne priznava in so zanjo taki zakonci kot tisti, ki »živijo na koruzi«. Konkordatarni zakon pa je veljaven tako za Cerkev kot za državo; zato ima vse cerkvene in civilne učinke. Sklene se pa v cerkvi pred duhovnikom in dvema pričama, na občini se zaročenca oglasita pred poroko samo zaradi oklicev.

Sv. zakon je zakrament, to je sveto znamenje, ki podeli zakoncem posebne stanovske milosti in pomnoži posvečujočo milost. Kristjan je dolžan skleniti zakon v Cerkvi, ki edina deli milosti. Novi cerkveni zakonik pravi: »Po predpisih katoliške Cerkve se mora skleniti zakon tudi, če je le eden od zakoncev krščen v katoliški Cerkev« (kan. 1117).

Če želite še več podatkov, se obrnite na svojega župnika ali tudi na kakega drugega duhovnika, ki bam bo dal vsa nadaljnja pojasnila.

† frančiškan Ambrož Testen

»Glas koncila«, štirinajstdnevnik hrvaške Cerkve, poroča, da je v Zadru umrl frančiškanski brat Ambrož Testen. Rodil se je leta 1897 v Loku pri Mengšu blizu Kamnika. Pri krstu je dobil ime Janez. S 16 leti je prišel v samostan v Zadru, kjer je dobil redovniško ime Benedikt. Moral se je udeležiti prve svetovne vojne. Po vojni se je vrnil v samostan, a tokrat v Dubrovnik in si izbral ime Ambrož. Dopršel je novice in napravil zaobljube. Živel je v različnih frančiškanskih samostanih po Dalmaciji. Ostal je frančiškanski brat. Bil je kuhar, vrtnar in zakristan. V prostem času pa je zelo rad slikal in sicer z uspehom. Njegove slike so po mnogih dalmatinskih cerkvah. Umetnostni kritiki so visoko cenili njegova dela. Umrl je 7. januarja, dva dni kasneje so ga pokopali v Zadru ob udeležbi 40 duhovnikov, večjega števila redovnic in številnih vernikov. Na zadnji poti so ga pospremili tudi njegovi prijatelji umetniki in sodelavci.

V Cerknem v letih 1943-44

Konec januarja in v začetku februarja se primorsko ljudstvo spominja dveh cerkljanskih tragedij ob njih 40-letnici: pokola učencev partijske šole in likvidacije skupine Cerkljanov, likvidacije, ki je vzročno povezana s prvo tragedijo. Kot kristjani se klanjamo spominu obojih žrtev. Zeli mo pa, da bi o tej dvojni tragediji prišla na dan celotna resnica, da bi se odkrilo, kdo je bil kriv in kdo nedolžen. Zaradi tega bomo objavili nekaj spominskih zapiskov, ki jih je sestavila oseba, ki je živele med zadnjo vojno v Cerknem in je vse dogodke spremljala in doživljala ob blizu. (Ured.)

SPOMINI NA LETI 1943/1944 V CERKNEM

Ludvik Sluga, kaplan v Cerknem, se je rodil kot begunček za časa prve svetovne vojne na Visokem pri Kranju 24. avgusta 1917, kamor se je zatekla njegova družina, mati s štirimi otroki. Bili so sami, brez očeta, ki je ostal v službi pri železnici.

Po končani prvi svetovni vojni se je družina preselila v Bačo pri Modreju. Tam je rasel Ludvik z drugimi vaškimi otroki in hodil z njimi v dvajset minut oddaljeno šolo k Sv. Luciji. Po osnovni šoli je šel v Gorico v malo semenišče in si izbral duhovniški poklic. Tako je 31. maja 1942 zapel novo mašo v župnijski cerkvi pri Sv. Luciji. Čeravno je vse naokrog divjala vojna, je bilo na novi maši veselo in tudi udeležba nadvse razveseljiva. Po novi maši je bil nastavljen za drugega kaplana v Cerknem. Tako sta s prvim kaplanom, Ladom Piščancem, orala cerkljansko ledino. Za župnika sta imela zelo strogega, a dobrega dekana Ivana Kunciča. Oba kaplana sta bila vedno vesela in nasmejana, tako da je gospod dekan nekoč dejal: »Takih kaplanov nisem še imel!« A prišel je 8. september 1943 in bilo je konec vse njune sreče.

Tisti dan je po vasi vse divjalo, ropalo stanovanja Italijanov, ki so zbežali v Ita-

lijo in se veselilo navideznega konca vojne. Pametne ljudi je bilo strah. Tudi Ludvik Sluga je bil med temi. Resno je menil: »Zdaj se bo vojna šele začela!« In res je bilo tako.

Začeli so se dnevi strahu in negotovosti. Vesti, ki so prihajale, niso bile za dobre ljudi prav nič razveseljive.

PRVA ARETACIJA

Bilo je v mesecu oktobru na predvečer praznika Kristusa Kralja leta 1943. Zaropotalo je po vratih, vstopili so partizani in ukazali kaplanu Slugi, da mora z njimi. Istočasno so aretirali tudi kaplana Ladota, njegovega očeta, sestro Marto in še mnoge druge iz vasi. Zaprli so jih v staro vojašnico, oba kaplana pa so odvedli v neko drugo kasarno in ju zastražili.

Naslednji dan so nemški avioni bombardirali Cerkno. Vse je bežalo v zaklonišča, le kaplana sta ostala v kasarni zaklenjena. Ko je padla bomba na dvorišče kasarne, so se vrata sobe pod zračnim pritiskom odprla in sta zbežala na prosto. Ko so partizani videli, da sta zbežala, so streljali za njima. Znova so ju aretirali kakor tudi vse druge arestante. Odvedli so jih v Trebenče v senik nekega kmeta. Tu so ostali dva dni in kaplan Lado je tedaj z grozo opazil med arestanti tudi očeta in sestro Marto. Na istem seniku so spali tudi partizani in partizanke. Njihovo govorjenje in obnašanje je bilo ostudno, tako da je Lado rekel sestri: »Pokrij se z deko čez glavo in ne glej v tisti kot.«

Neka dobra družina iz Trebenče je kaplanoma prinesla hrano, a se je nista dotaknila, vse sta razdala drugim, potrebnjšim. Ko so zvedeli Cerkljani, kje se nahajajo, so se partizani zbal in jih takoj odpeljali drugam. Kaplan Sluga je prosil stražarja, naj gresta do sestre, da jima bo izročila brevir. Ustregla sta mu in z besedami »Na, tu imaš hudiča!« sta mu izročila brevir.

PRVI DVE ŽRTVI

Na dan Vernih duš so jih zvezane po dva in dva odpeljali skozi vas Jagršče. Med njimi je bil tudi mlad inženir iz Ljubljane, ki je delal v rudniku bakra na Planini. Pustil je doma mlado ženo, mater in komaj rojenega otroka. Stanoval je v isti hiši kot kaplan Lado, ki je otroka krstil kar doma. Bila je dobra, verna družinica.

Do Zelina so jih peljali po glavni cesti, nato pa v strmino po kozjih stezah na Jagršče. Tu so jih zaprli v veliko učilnico osnovne šole, ki pa je bila za vse dokaj premajhna. Niso se mogli zlekniti, sedeli so tesno drug poleg drugega na podu in trepetali pred tem, kar jih je čakalo. Ze prvo noč so obsodili inženirja Rancingerja in nekega drugega cerkljanskega gospodarja na smrt. Kaplana sta prosila, da bi ju spovedala. Dovolili so in kaplan Ludvik ju je spovedal. Predno so ju odpeljali v smrt, je inženir Rancinger rekel kaplanu Ladotu: »Pozdravite mojo ženo in ji povejte, da sem nedolžen.«

Drugi so še ves teden ostali zaprti. Oba kaplana, še posebno kaplana Ladota so vse noči izpraševali. Nič jima niso mogli dokazati. Končno so vse na prvo soboto v novembru izpustili.

Oba kaplana sta bila od tedaj naprej pod strogim partizanskim nadzorstvom. Ludvik Sluga se je lahko gibal samo po cerkljanski fari, kaplan Lado pa ni smel nikamor iz vasi razen v cerkev in h gospodu dekanu. Komaj je stopil iz hiše, so že vohunili za njim.

V takem napetem stanju so preživeli tri mesece. Nemci, partizani, bombni napadi so si sledili in sejali strah in trepet povsod.

(Dalje prihodnjič)

»KATOLIŠKI GLAS.« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

tržaške novice

Pismo škofa Bellomija tržaškim vernikom

V sredo 25. januarja se je tržaški škof Bellomi obrnil na svoje vernike s posebnim pismom. Povod za pismo je bogoskrunski rop v stolnici sv. Justa. V pismu g. škof razkriva svojo globoko žalost zaradi roba v stolnici. Romarji niso le odnesli 43 dragocenosti, ampak tudi polomili križe in druge cerkvene predmete, ki se uporabljajo pri bogoslužju. Škoda je velika in jo bo težko popraviti, a najhujše je bogoskrunstvo, ki je izredno prizadelo vse tržaške vernike.

Splošna zavarovalnica (Assicurazioni Generali) ponuja 5 milijonov tistemu, ki bi pomagal najti ukradene predmete.

G. škof prosi za denarno pomoč za kritje velikih stroškov za vzdrževanje stolnice. Zahvaljuje se tudi predstavnikom javnih oblasti, ki so pokazali veliko pripravljenosti, da se storjena škoda popravi. Solidarnost so izkazali vsi škofje Treh Benečij, na prvem mestu msgr. Ravnigiani, škof v Vittorio Veneto.

G. škof zaključuje svoje pismo s pozivom tržaškim vernikom, naj tudi v tej preizkušnji raste pokorščina božjim zapovedim, da bi bila skupnost vernikov vedno bolj kvas poštenosti, moralnega življenja in spoštljivega in mirnega sožitja za vse.

Pastoralni obisk na Opčinah

V tednu od 11. do 18. februarja bo g. škof Bellomi opravil pastoralni obisk na Opčinah, naslednji teden pa bo obiskal Bane in Ferluge. V zvezi s tem obiskom smo dobili daljši članek. Iz tehničnih razlogov ga bomo objavili prihodnjic.

Obsodba protimarijanskega zborovanja MSI

Ob napovedanem in izvedenem javnem

zborovanju MSI in Fronte della gioventù v tržaškem Avditoriju v nedeljo 29. januarja, na katerem je nastopil sam vsedržavni tajnik neofašistične stranke Almirante z geslom »Proti dvojezičnosti«, Slovenska skupnost v Trstu odločno obsoja to manifestacijo, ki je bila očitno naperjena proti vsakršnim poskusom, da bi se ustvarilo ozračje strpnosti, razumevanja in demokratičnega priznanja pravic pripadnikom slovenske narodne skupnosti v Italiji.

Namen te in podobnih akcij je preprečiti pripravo in odobritev zakonske zaščite Slovencev v italijanskem parlamentu. Pri tem — nadaljuje sporočilo SSK — moramo na žalost ugotovljati, da takšno nastopanje pri nas v Trstu omogoča tudi brezbržnost in pasivno zadržanje nekaterih demokratičnih strank, ki se sicer na zunaj kažejo naklonjene priznanju pravic naše narodne skupnosti.

Zato SSK poziva vse demokratične in druge družbene sile, da nedvoumno obsodijo podvige, ki ponovno oživljajo ozračje napetosti in nevarnega nacionalizma, in se hkrati zavzamejo za čimprejšnjo in čimbolj pravično rešitev odprtih vprašanj zakonske zaščite Slovencev v Italiji. To je potrebno — zaključuje SSK — tudi zaradi tega, ker se bo protislovenska kampanja verjetno nadaljevala in se nevarno okrepila, če ne bo deležna obsodbe najširših krogov demokratičnih sil.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na Prešernovo proslavo, ki bo v sodelovanju s Slovensko prosveto v ponedeljek 6. februarja ob 20.30. Govoril bo Viktor Blažič, nastopil pa dekliski zbor iz Devina pod vodstvom Hermana Antoniča. Sledilo bo nagradjevanje zmagovalcev natečaja Mladi oder in literarnega natečaja Mladika.

Občni zbor Slovenske prosvete

V torek 24. januarja je bil v Peterlinovi dvorani v Trstu občni zbor Slovenske prosvete, na katerem je bil podan obračun opravljenega dela v preteklem letu in so bile postavljene osnove novega programa, ki predvideva vrsto manifestacij poleg že utečenih pobud na raznih področjih prosvetnega delovanja.

Predsednik Marij Maver je med drugim opozoril s posebnim poudarkom na založniško dejavnost, ki se odvija z rednim izdajanjem mesečnika »Mladika« in s priložnostnimi podvigi, kot je nedavna knjiga posvečena pesniku Vinku Beličiču.

V svojem poročilu pa je predsednik opozoril še zlasti na težke razmere, v katerih mora Slovenska prosveta delovati zaradi neustreznega javnega financiranja kulturne dejavnosti, ki se zaradi tega ne more razvijati, kot bi se sicer lahko. Zlasti je pri tem prizadeta koordinacijska vloga Slovenske prosvete v delovanju pridruženih članic, ki delujejo na krajevnem okviru.

Med diskusijo so prišli na dan razni problemi društev, ki delujejo neposredno pod okriljem Prosvete, kot drugih članic, obenem z njimi pa tudi vrsta zanimivih idej in pobud, ki naj bi jih uresničili v novi sezoni.

Posebej so bili obravnavani problemi društev, ki se ukvarjajo z mladino. Mladi se namreč zaradi številnih manifestacij in dejavnosti težko znajdejo in zlahka ne najdejo poti v društvo, ki je prav njim namenjeno. Potrebno bo pač najti nove prijeme in metode dela, ki bodo ustrezale času in novim razmeram.

Na občnem zboru Slovenske prosvete je bil govor tudi o krizi amaterske gledališke dejavnosti, ki je sicer splošnejši pojav z redkimi, častnimi izjemami, katere bi bilo potrebno prav zato bolj ovrednotiti in jim dati potrebna priznanja.

Vsekakor je bilo izrečnih veliko koristnih idej in pobud, za katere je zadolžen na novo izvoljeni odbor, v katerem so v glavnem vsi prejšnji odborniki z manjšimi premiki in s člansko razširitvijo. Na občnem zboru je bilo med drugim tudi potrjeno, da bo jeseni na Tržaškem in Goriškem koroški kulturni teden.

Olympia - Najmlajša ženska ekipa

Z GORIŠKEGA

Knjiga Slovenci ob Soči

V četrtek 26. januarja je bil v Katoliškem domu v Gorici izreden kulturni večer. Njegovo izrednost so izpričali tudi številni udeleženci. Privabila jih je predstavitev knjige Marijana Breclja iz Nove Gorice z naslovom »Slovenci ob Soči med Brdi in Jadranom«. Knjigo je predstavila prof. Marija Češut.

Povedala je najprej, da je knjigo izdala Celjska Mohorjeva družba med svojimi rednimi publikacijami za leto 1984. Ker ima Mohorjeva družba svoje bralce po celi Sloveniji, so dobili knjigo v roke praktično vsi v Sloveniji. Kaj podobnega ni še doživela kaka druga knjiga o Goriški. Avtor Marijan Breclj je knjigo razdelil na tri dele: v prvem prinaša 47 tekstov raznih pesnikov in pisateljev, ki govorijo o Gorici in Goriški. Med njimi so pesniki S. Gregorčič, A. Gradnik, L. Sorli, F. Benedetič, Miroslav Košuta; med pisatelji pa Prežihov Voranc z odlomkom iz »Doberdobas«, Fr. Bevk, L. Piščanc, St. Vuk, A. Rebula, B. Pahor in še drugi. »V izbranih tekstih se nekako zrcali zgodovina naše prisotnosti na tem koščku slovenske zemlje,« pravi predavateljica.

Za tem, recimo literarnim prikazom, sledi drugi del, ki se približuje nam goriškim Slovincem v Italiji v naši zgodovinski preteklosti od davnine do leta 1982. V glavnih potezah oriše preteklost goriške zemlje, ki je poznala že toliko gospodarjev in vladarjev, toliko držav in državnih sistemov, kljub temu pa ostala naša, slovenska. Poleg zgodovine zanima Marijana Breclja tudi zemljepisni položaj te zemlje med Brdi in Jadranom. Posebno pozornost je posvetil sedanji upravni razdelitvi in zato poročila o vseh občinah, kjer živijo Slovenci

»Najpomembnejše poglavje v knjigi, pravi prof. Češutova, je tisto, ki se loteva slovenskega utripa v goriški pokrajini danes. Najprej razčlenjuje politično življenje Slovencev v Italiji, potem gospodarstvo v goriški pokrajini s poudarkom na Slovincih seveda, slovensko prisotnost v goriški Cerкви, stanje slovenskega šolstva za leto 1982/83, literarno ustvarjanje, tisk in založništvo, likovno in glasbeno ustvarjanje, predstavitev obeh osrednjih kulturnih organizacij ter nazadnje obeh osrednjih kulturnih domov.«

Na koncu knjige je bogat izbor iz goriške bibliografije, kar bo zelo dobrodošlo vsem, ki se bodo v prihodnje ukvarjali z goriško pokrajino in Slovenci v njej. Knjiga je tudi bogato ilustrirana večji del z originalnimi fotografijami Zdenka Vogriča.

Zaključimo, kot je zaključila Marija Češut: »Ze zgolj listanje po knjigi te vrste nas mora prepričati v resnično prodornost našega delovanja in v dragocnost našega kulturnega snovanja, kar nas navdaja z utemeljenim in skorajda optimističnim občutkom samozavesti.«

Kamenčki

Šest stavkov, ki jih ni bilo

»V petek, 20. januarja, je v Trstu umrl Franc Jeza, star 67 let. Po rodu je bil iz okolice Ptujja, po poklicu časninar, uveljavil pa se je tudi kot pisatelj. Kot krščanski socialist se je med vojno vključil v narodnoosvobodilno gibanje in je zaradi tega okusil strahote fašističnih in nacističnih ječ in lagerjev. Po vojni se je umaknil iz Slovenije, ker se ni strinjal z njeno družbenopolitično ureditvijo. Svoje nazore, s katerimi se ne moremo strinjati, je širil z govorjenjem in tiskano besedo. Svojem izrekamo sožalje.«

Teh šest stavkov — ali kaj podobnega — bi bil lahko objavil Primorski dnevnik, ki želi veljati za glasilo vseh Slovencev v našem zamejstvu.

Toda tega ni storil. Z ledenim molkom, ki mu ga štejemo v profesionalno in človečansko sramoto, je dokazal, da ni zmogel geste, ki mu je bila ponujena na zlato pladnju človeške širine, tako dobrodošle za naše zamejske stiske, ki jih je tudi rajni Franc Jeza sodoživljal kot zaveden Slovenec in kot vesten kronist našega kulturnega in nacionalnega življenja.

Zapomnili si bomo ta molk, s katerim se je moralno kvalificiral Primorski dnevnik. Ta molk nepogrešljivo zaudarja po mladostni ljubezni Primorskega dnevnika do Josipa Visarijonoviča Džugašvilija — Stalina.

(Podpisi)

Duhovska zveza pred slovenskimi izobrazenci

Iskren dialog med katoličani, tako bi lahko s štirimi besedami označili prvo javno srečanje med Duhovsko zvezo (DZ) in našimi izobrazenci v ponedeljek, 16. januarja na sedežu društva v ul. Donizetti.

Govorila sta msgr. dr. Lojze Škerl, ki je podal nekaj misli o nastanku, zgodovini, razvoju in namenu ter pomenu DZ na Tržaškem, ter podpisani, ki je kot tajnik DZ poročal o rednih sestankih duhovnikov (tudi na dekanjski ravni) in o čem se na teh sejah razpravljajo.

DZ je nastala leta 1947/48 in je takoj dobila priznanje krajevnega ordinarija. Predhodnik sedanje DZ je Zbor svečenikov sv. Pavla, nastal leta 1899. Ta organizacija je povezovala slovenske in hrvaške duhovnike na Primorskem. Kot stanski organizacija je bila opora predvsem duhovnikom samim, a istočasno tudi ljudstvu, predvsem v dobi fašizma, ko sta ostala tako slovenski kot hrvaški duhovnik edina opora zatiranemu ljudstvu.

Danes se proslavljajo samo nekatere obletnice, ki imajo svojo važnost, a niso edine važne. Čas je, da širimo svoje zgodovinsko obzorje! Tedaj bomo ugotovili, da se je začel prvi in pravi odpor proti kvarnemu iredentizmu prej in črnemu fašizmu potem prav pri duhovnikih; odpor brez nasilja in prelivanja krvi, v sotrpiljenju z ljudstvom in ob vsakdanjem delovanju v korist ljudstva.

Duhovniška organizacija ne izstopa v javnosti, ker ni v navadi duhovnika, da bi se proslavljal, naj raje laiki (morda tisti, ki očitajo duhovnikom zaprtost) preiskujejo našo preteklost, in sicer prav to poglavje, ki je še danes neraziščano.

Toda vrnimo se k srečanju v Društvu slovenskih izobrazencev! Po poročilu dr. Škerla je podpisani podal v shematični obliki celotni potek delovanja slovenske tržaške duhovščine. Vsi slovenski duhovniki (skupno nas je 27, 18 v okolici, 9 v mestu) smo člani DZ; srečujemo se vsako prvo sredo v mesecu na duhovni obnovi in obenem za medsebojni pogovor o pastoralnih problemih. Po škofijskih predpisih se sestajamo tudi za dekanjske konference, saj pripadamo vsi (okoljski duhovniki po cerkvenem pravu, mestni pa po osebnih odločitvi) k openskemu dekanatu. Vsa naša srečanja so v glavnem polnoštevno obiskana in nam vsakokrat vlivajo novega poguma in več skupne zavzetosti.

Kakor v vseh družinah in skupinah, je

tudi naš razgovor iskren, medsebojno si povemo, kar mislimo, saj nas ne vodi avtoritarna partija ali kako neiskreno kimanje. Imamo različna gledanja, različne vidike o uporabljanju sredstev. To gotovo ni medsebojno prepiranje.

DZ je strokovna organizacija, ki povezuje duhovnike kakor se to dogaja z odvetniki, zdravniki, športniki itd., katerim nihče ne očita zaprtosti. DZ pa je brez dvoma edina slovenska organizacija na Primorskem, ki že toliko časa živi, deluje in povezuje svoje člane.

Ze dejstvo, da smo rade volje pristali na to srečanje (škoda, da ga ni bilo že prej!), dokazuje, da si želimo odprtosti, soodgovornosti in soodločitve. Laiki naj bodo z nami soustvarjalci. Morda se ne zavedamo, a smo na tej poti: glej Škofijski pastoralni svet, Župnijske svete, skavtska organizacija itd. Ni pa vse odvisno od nas slovenskih duhovnikov, končno odločitev ima ordinarij. Ne skrivamo ničesar, ker pač ni kaj skrivati; za nekatere probleme (npr. Marijanišče) nimamo magične rešitve.

Vsako srečanje predstavlja dialog, zblizanje, sodelovanje. Prepričan sem, da pomeni omenjeni razgovor nov korak v to smer, za kar smo hvaležni Društvu slovenskih izobrazencev, da so nudili priložnost za pomenek.

Sicer dialog ni zaključen; naj se nadaljuje na različnih ravneh, da ne bomo ostali le pri nekem večeru, ki je šel že mimo. Potrebujemo vedno novih prijemov in novih pobud, ki naj koristijo k rasti krajevne Cerkve.

Dušan Jakomin

Posrečen nastop dua Pagani-Scuor

22. januarja so se v goriškem Avditoriju ponovno začeli koncerti kulturnega združenja »Lipizer« z nastopom Simonette Pagani (flavta) in M. Giulie Scuor (klavir). Koncertistki sta predvajali skladbe Faureja, Roussela, Reinekeja, Hindemitha in Bartoka, ki so si med seboj stilno in formalno zelo različne, čeprav spadajo vsi komponisti v sklop modernih avtorjev.

Izven programa sta izvajalki podali še Beethovno arijo iz dela »Deset tem z variacijami«. Komentirala in napovedovala je Chiara Bledig.

Prihodnji koncert bo v Avditoriju v nedeljo 5. februarja z nastopom harfistke Serene Argentin,

L. Q.

Zakonca Cotič Jožef in Marija Sirk bosta obhajala zlato poroko. Poročila sta se namreč 7. februarja 1934 v Medani, ker je bila nevesta od tam doma, ženin Jožef pa iz Sempetra pri Gorici. Z družino sta pozneje stanovala v Gorici, kjer stanujeta še danes. V zakonu sta imela tri sinove, ki so danes vsi trije poročeni z družinami. Oče Jožef je delal v tekstilni tovarni v Podgori, sedaj je upokojen. K lepemu življenjskemu jubileju čestitamo tudi vsi, ki Cotičeve starše poznamo. Še do nadaljnjih jubilejev!

Počastitev dr. Antona Kacina v goriškem občinskem svetu

V petek 27. januarja je bila seja goriškega občinskega sveta, ki je obsegala vrsto vprašanj redne uprave ter interpelacije. V začetku seje se je svetovalec SSK dr. Andrej Bratuž spomnil pravkar umrlega dr. Antona Kacina, večletnega občinskega svetovaleca SDZ v Gorici. Svetovalec je predvsem omenil njegovo izbrano figuro kulturnega, šolskega in političnega delavca ter še posebej njegovo zadnje večje delo, slovensko slovnico za Italijane. Tudi s tem in drugim publicističnim delom je pokojnik prispeval k vedno večjemu razumevanju in sodelovanju v našem prostoru. Župan Scarano je nato v imenu odbora izrazil svoje sožalje svojem in se pridružil izvajanju predstavnika SSK.

MOSKI ZBOR »MIRKO FILEJ« - GORICA priredi v četrtek 9. februarja ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma kulturni večer, na katerem bo predstavil svojo

PLOŠČO IN KASETO »ZAMEJSKI ZVOKI«

Na sporedu je tudi nastop zbora in prikaz diapozitivov z gostovanjem v Belgiji in Rimu.

Lepo vabljeni!

Sovodnje

Seja občinskega sveta. Bila je v torek 24. januarja. Glavni sklepi so bili:

Občini Moraro se izplača strošek za sežiganje smeti in sicer 2.600 lir za stot. Sovodnje se namreč morajo posluževati tega upepeljevalnika, ker je goriški v popravilu.

Odobril se je povišek taks za grobove na pokopališčih, kajti takse so ostale one iz leta 1972. Nove takse so: za postavitev spominskega kamna 10.000; grob za 50 let 50.000 lir za kv. m.; grobnica 80.000; izkop mrliške jame 30.000; premešitev zemljskih ostankov 100.000, ker gre za izkop dveh jam.

Nadalje je svet odobril nekaj čez tri milijone lir za delno ometanje telovadnice od zunaj. Dogaja se namreč, da skozi stene ob večjem deževju pronicava voda. Tu se je vnela ostra razprava, kdo je kriv, da na komaj zgrajeni telovadnici že pušča voda. Svetovalci večine in manjšina so bili za to, da se preveri, ali ni morda krivo podjetje, ki je telovadnico zgradilo. Občinski odbor se je obvezal, da bo to preveril.

Odobrili so pravilnik natečaja za občinske službe. Med drugim so določili, da prosilec mora tudi pisмено obvladati slovensščino. Komisija pa bodo sestavljali štirje člani, med njimi zastopnik manjšine ter sindikalni predstavnik.

Občinski svet je nato odobril dve prošnji na deželo in sicer 6.600.000 lir za občinsko knjižnico ter 40 milijonov za zgraditev športno-kulturnega centra na Vrhu. Za to posojilo je pravzaprav zaprosila Gospodarska zadruga Vrh, ki misli graditi omenjeni center. Občinski svet pa mora dati svoj pristanek, in to se je zgodilo.

Zadnja točka je bila odobritev proračuna za leto 1984. V proračunu je predviden za javna dela izdatek 700 milijonov lir. Toda v glavnem gre za dela, ki so bila že načrtovana i nodobrena, a ne še izpeljana, npr. obnova greznic v Rupih in v Peči, razširitev pokopališča na Vrhu, popravila na šolskih stavbah v Rupih in v Gabrjah, otroškega vrtca v Sovodnjah, ureditev gozdne ceste na Vrhu, zgraditev cestnega podvoza pod železnico na Štraldali. Svetovalec Remo Devetak je dodal še, naj se razširi cesta na odseku, kjer bo kulturno-športni center na Vrhu in naj bo osnutek proračuna bolj izčrpen in ne tako kratek kot lanski.

Govorili so še o hišniku za telovadnico, o gostovanju v Železnikih (občina Škofja Loka), o srečanju slovenskih županov in zastopnikov iz Nove Gorice v Doberdolu in nazadnje še o prošnji nekega italijanskega podjetja, da bi zgradilo kemično tovarno v bližini postaje. To prošnjo je občinski svet zavrnil, ker bi zahtevala spremembo urbanističnega načrta.

Nedelja katoliškega tiska v Gorici

Prireditev za katoliški tisk v Katoliškem domu je v nedeljo 29. januarja lepo uspela. Dramska skupina PD »Standrež« je ponovila komedijo Jaka Štoker »Moč uni-forme«. Kot drugod je tudi v Gorici zbudila veliko zdravega smeha in zabave. Gotovo zasluži, da jo še kje predstavijo.

Pred igro in med odmori je deloval srečolov. Tudi tu je bilo veliko veselja ob številnih dobitkih. Udeleženci, ki so napolnili dvorano, so pokupili tudi vse srečke. Po dolgem času je bilo spet videti prijatelje z onstran meje. Znova odprta meja nas bo družila tudi ob skupnih srečanjih.

Pri uvodnih besedah je urednik Katoliškega glasa dr. Kazimir Humar opozoril, da bomo prihodnje leto obhajali že 40-letnico prvega slovenskega katoliškega tednika po vojni »Slovenskega Primorca«, ki je začel izhajati avgusta 1945. Naslednje leto je za zaživel Pastirček. Zaradi tega bi kazalo prihodnje leto združiti Nedeljo katoliškega tiska s proslavo za 40 let Slovenskega Primorca in Pastirčka.

Iz življenja zbora »Lojze Bratuž«

Glasbena doživljaja na odru sodijo vsekakor med najprijetnejše in najdragocenejše trenutke skupinskega življenja, saj so v delovanju in nastopanju pevskega zbora strnjeni estetski, narodnostni, socialni in vzgojni momenti.

Med skupine, katerih prisotnost je v našem krogu in današnjem času življenjska, spada zbor Lojze Bratuž. Ta vokalna skupina pozna zaradi omejenosti kroga, iz katerega lahko izbira člane, svoje dobre in slabe čase. Vendar je zbor zavoljo vztrajnosti in odgovornosti številnih članov in dirigenta znal zleži iz težav tudi v najbolj kritičnih trenutkih, zato lahko še danes nudi številnim mladim prijetna doživljaja in približa glasbeno govornico tudi preprostemu, glasbeno neizobraženemu članu.

Volja po stalnem prenavljanju in prilaganju novim razmeram in zahtevam ča-

sa je prišla do izraza tudi pri sestavljanju odbora, ki bo vodil zbor v kasnejših treh letih. Tudi na prvi seji odbora so zahtevne funkcije sprejeli mlajši člani. Mesta so bila tako porazdeljena: predsedniško mesto bo ohranila F. Žgavec, ki s svojo izkušnostjo, delavnostjo in reprezentativnostjo zna nuditi zboru trdno vodstvo, podpredsednik zbora bo za naslednja tri leta S. Kerševan, blagajna bo ostala še nadalje v rokah D. Čotarja, tajniške posle bosta odslej opravljali H. Dornik in S. Košič. Nove sile so prevzele organizacijsko skrb pri zboru in te so N. Komjanc, N. Grusovin in M. Pelicon, za poročila o delovanju in nastopih zbora bo skrbel J. Žnidarčič.

Zbor pripravlja trenutno program skladb za vsakoletni samostojni koncert, na vidiku ima še krajše nastope, tekom tega leta pa ima v načrtih še obnovo oblek za ženski del zbora. - H. D.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

OBVESTILA

Romanje v Maria Zell

Začelo se je vpisovanje za skupno tržaško romanje v Maria Zell in na Dunaj, ki bo od ponedeljka 2. do petka 6. julija. Vpisujejo vsi slovenski dušni pastirji.

Skavti in skavtinja iz Doberdova vabijo v nedeljo 5. februarja ob 10. uri k skavtski maši; po maši bo v župnijski dvorani v Doberdovu odprtje skavtske razstave.

V nedeljo 19. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici proslava ob 20. obletnici začetka Slovenskih goriških skavtov.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda vabi na mesečno mašo za edinost, ki bo v Marijinem domu v ul. Risorta 3 ob 17,30. Sledijo ekumenski razgovori.

Pohvala našim športnikom

Prav je, da si nekoliko ogledamo delovanje športnikov naše Olympie, sedaj ko je sezona v polnem teku in so prvenstva za nekatere skupine že zaključena, druga približno na polovici, za nekatere pa šele pri začetku.

Najprej naši najvišji odbojkarji. Najvišji po rasti in po ligi so člani ekipe Olympia-Terpin, kateri so si že zagotovili obstanek v C2 ligi, kar pomeni cilj letošnje sezone, v kolikor je ekipa pomlajena in zato deloma še neuigrana.

Sledijo Mladinci-Juniores Olympia-Košič, za katere se je prvenstvo že končalo in so le zaradi par toč v razliki setov na drugem, častnem mestu.

Tretja ekipa Dečki-Ragazzi je dovršila prvo polovico prvenstva na drugem mestu in sedaj dobro nadaljuje v drugi polovici.

Najmlajši »Under 15« pa bodo svoje prvenstvo začeli šele konec februarja.

Zenske odbojkarke ekipe so tri in sicer Serija D Olympia-Bertolini, Dekleta-Ragazzi in »Under 15«, o katerih lahko rečemo, da so najbolj uspešne prav najmlajše, saj so se uvrstile v sredino lestvice prvenstva »Interliga« ter so že uspešno začele prvenstvo »Under 15« s prvo zma-

go v nedeljo 29. januarja nad šestorico iz Ločnika.

Druga panoga po važnosti v SZ Olympia je smučanje, katero se deli na tek in alpsko smučanje. V teku so naši smučarji, katerih je preko 70, dosegli že razna važna uveljavljanja na pokrajinskih tekmovanjih, kjer se borijo z zelo močnimi tekmeči, medtem ko je alpsko smučanje le tu pa tam, a vendar uspešno zastopano od posameznih naših atletov.

Važen delež pri vsem tem udeleženju imajo tudi starši in prijatelji naše mladine, ki lahko že z golj s svojo prisotnostjo pri tekmah veliko doprinesejo. Gre za to, da se mladina lahko vzgaja v zdravem duhu in okolju ter tako izogne nevarnostim današnje družbe in še najbolj mamilom. Naš novi športno-kulturni center nam bo omogočal še večji razcvet vse te dejavnosti. Gradnja nove telovadnice je že precej napredovala in v tej fazi se je najbolj izkazalo podjetje Lojze Hlede, kateremu gre že sedaj posebna zahvala. Zahvala pa gre tudi vsem tistim, ki so že in še bodo velikodušno prispevali k uresničitvi sanj naših športnikov in kulturnih delavcev.

Olympia - članica smučarske ekipe na tekmovanju

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N., Opčine 10.000; družina Viktor Kalin v spomin na teto Viktorijo 50.000 lir.

Za katoliški tisk: N. N. ob srebrni poroki 20.000; N. N. 20.000; slovenski misijonarji, Toronto 27.000; Otilija Valantig 35.000; K. T. 15.000; M. B. 50.000; K. U. 50.000; prof. Beličič 15.000; F. Sivec 5.000; družina Bratuž v spomin dr. Antona Kacina 50.000; Frančiška Gržina 15.000; N. N. 200.000; Pavla Gec, Ferlugi 10.000 lir.

V sklad za zdravljenje Emila Valentinčiča v Parizu: družina Florenin namesto cvetja na grob Leopolda Gruden 30.000 lir.

Tereza Knez: za Našo pot, za Alojzije-više in za Zavod sv. Družine po 20.000 lir.

Ena Sirk, Krmin: za Našo pot ob 30. dnevu smrti Venčka Černic 20.000, za Katoliški glas ob veselem družinskem dogodku, ko je Tanja dobila sestrico Eriko 20.000 lir.

Za zavod sv. Družine: Stanislav Soban v hvaležen spomin na prof. dr. Antona Kacina 50.000 lir.

Za novo telovadnico: Marko Skorjanc 100.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Mara Košuta-Sosić v spomin na taščo in staro mamo Justino Sosić 50.000; Mihela Sosić-Malič 50.000; Valerija Gombač v spomin na starše in brate 30.000; družina Vidau-Rinko namesto cvetja na grob Franca Jeza 30.000; Nevo Valentini ob krstu sinčka Denisa 20.000; družina Vidau-Rinko namesto cvetja na grob Viktorije Hrovatin 20.000; Lidija Štor namesto cvetja na grob Karla Sosić 15.000; Ana Sosić 10.000; Vlasta Sosić-Zgonec 5.000; Emil Ferluga 5.000; Milka Sosić 5.000; družina Kalc 50.000; N. N. 200.000; družina Viktor Kalin v spomin na teto Viktorijo 50.000; Sonja Mlač 5.000; Marija Dolenc namesto cvetja na grob Viktorije Hrovatin 10.000; Škerl-Behmann Ema v spomin na moža Oskarja 100.000; družina Artač v spomin na častnikarja Franca eJza in na ravnateljca dr. Antona Kacina 25.000; Maksimilijana Meling namesto cvetja na grob Viktorije Hrovatin 50.000; ista še 200.000; N. N. 25.000; Marija ob obletnici smrti matere Antonije Dolenc 20.000; Marija Agelli 5.000; Angelina z družino namesto cvetja na grob Viktorije Hrovatin 30.000; v isti namen Cilka, Pierina in Karla 30.000; Lojzka v spomin na moža Zorana Sosić 20.000; N. N. za potrebne v župniji 30.000 lir.

IZŠEL JE »PASTIRČEK« ZA FEBRUAR

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Nabirka ob blagoslovu hiš v okraju »Vas« 2.838.150; N. N., Gorica 20.000; Kakeš 20.000; Adam 5.000; Pertot 5.000; Renzi 4.500; Gruden 5.000; Vitez 5.000; Terčon 70.000; Pertot 5.000; Terčon 5.000; Grilanc 15.000 lir.

Ob srebrni poroki N. N. iz Trsta: za slovenske misijonarje 50.000, za cerkev na Sv. gori 25.000, za zdravljenje Emila Valentinčiča 25.000 in za cerkev na Repentabru 20.000 lir.

Za odsek slov. Vinc. konf. pri Sv. Ivanu: Članice in razni verniki v počastitev spomina Slavke Skuk vd. Spacapan 100.000.

Za cerkveni zbor v Borštu: Prijateljica iz Boršta v spomin Olge Pečnik 25.000 lir.

Za misijone: Marija Batagelj 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Meri Keber v spomin na pok. moža Lina 40.000; Albina Berdon 20.000 lir.

Za Apost. sv. Cirila in Metoda: Dr. Drago Štoka 10.000; N. N., Trst 5.000; Viktorija Sosić 50.000; N. N., Trst v spomin Ivanke Furlan in Lije Stopar 100.000 lir.

Za kapelo pri Domju: N. N., Trst v spomin Lojzke in Antona Podgornik 10.000; družini Stopar in Sacchi, Trst v spomin na Lijo in starše Stopar 50.000; ga. Fela, Trst 5.000; Franc Kaluža, namesto cvetja pok. Ivanki Furlan 10.000; Cvetka Vovk, Trst 5.000; Karolina Smotlak, Mačkolje 5.000; Lidija Strnad, Domio za Marijin kip 25.000; N. N., Domio za nove orgle 10.000; N. N. družbenka 50.000; Albina Berdon, Ricmanje 5.000; Silvana Moker, Domio za nove orgle 5.000; Albina Rudež 10.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: družini Pipan in Jori namesto cvetja na grob Angele Žuček 100.000 lir.

Za cerkev v Mavhinhah: družini Gruden in Semolič v spomin pok. Marjete Gruden 170.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Opčine 10.000. Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 10.000; Jurič Srečka 20.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugih: Milka Cavicchioli 2.000; Pavla Gec 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Širite „Katoliški glas“

Spored od 5. do 11. februarja 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Moj prijatelj radio«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon. 14.40 Šport in glasba

Ponedeljek: 7.40 Pravljica. 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 D. Auber: Fra Diavolo, opera. 11.30 Literarni listi. 12.00 Slovenski umetniki na Montmartru. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 15.00 Ko trkam na nebesna vrata... 16.00 Prigode navadnega vojaka. 16.15 Tja in nazaj. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pod Matajurjan. 18.30 Ljudski zvoki.

Torek: 7.40 Pravljica. 8.10 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncertni program. 11.30 Literarni listi. 12.00 Mit in slovenska pesem. 14.10 Naš pravljичni telefon. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Mi in glasba.: Mešani zbor »Slovenec« iz Boršta.

Sreda: 7.40 Pravljica. 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za I. stopnjo osn. šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Iz noči življenje se poraja. 13.20 Revija ZCPZ '83. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 16.00 Majhna sem

bila. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Prenos Prešernove proslave iz Cankarjevega doma v Ljubljani.

Četrtek: 7.40 Pravljica. 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni spored. 11.20 Oddaja za 2. stopnjo osn. šole. 11.30 Beležka. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Otroški kotiček: »To je pa laž!« 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 7.40 Pravljica. 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beležka. 12.00 Se-stanek... 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 16.00 Trim za vsakogar. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba; harmonikarji s Proseka-Kontovela. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 7.40 Pravljica. 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni spored. 11.35 Beležka. 12.00 Glas od Rezije. 14.10 »Zakaj-ček in Vseved«. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Umrl nam je naš predragi oče

dr. ANTON KACIN

Pokopali smo ga v ponedeljek, 30. januarja, v začasno grobnico na tržaškem pokopališču.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so se udeležili pogreba, ki so nam izrazili sožalje in ki so nam v teh težkih dneh v oporo.

Posebna zahvala naj gre openskemu župniku prof. Viljemu Žerjalu, škofovemu vikarju msgr. Lojzetu Škerlu, g. Bogdanu Bricu in ostalim duhovnikom za opravljene verske obrede, cerkvenemu pevskeemu zboru za petje pri pogrebni maši, govornikom za občutene poslovlilne besede.

Iz srca se nadalje zahvaljujemo zdravnikom dr. Ivanu Hrovatinu in dr. Zdenku Floridanu za vso dolgoletno strokovno in človeško pomoč, ki sta jo tako poštvalno nudila našemu očetu. Prav tako se prisrčno zahvaljujemo bolničarju g. Furiu Furlanu za dnevno skrbno nego, ki mu jo je izkazoval.

Sin Janez z ženo Angelo, hčerki Marija in Metka z možem Sergijem, sestra Pavla, nečakinji Lojzka in Mimica ter svakinja Anica

Trst, 1. februarja 1984

ZAHVALA

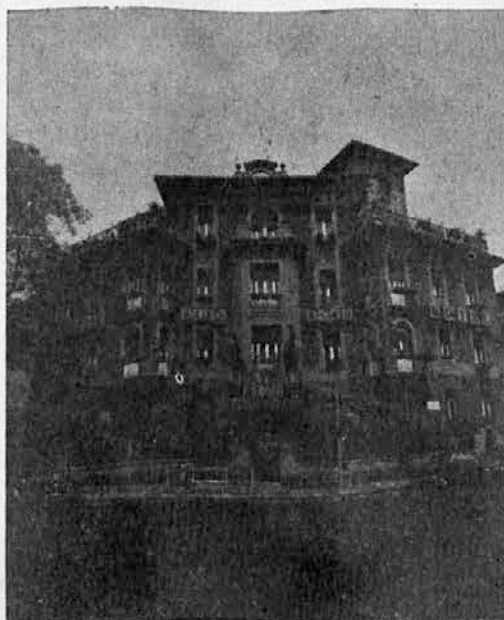
Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob smrti našega dragega moža, očeta in nonota

JOŽEFA BANDELJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, zlasti msgr. Francu Močniku za pogrebno mašo in besede tolažbe, g. župniku s Placute, pevskeemu zboru, darovalcem cvetja in v dobre namene in vsem, ki so se udeležili pogrebne maše in ga spremili na zadnji poti.

Zalujoča žena Slava, hčerke Nerina, Renata in Ida, zeta Lucijan in Sergij, vnuki Lovrenc, Luka, David in Mirjam

Gorica - Podgora - Nova Gorica - Messina, 28. januarja 1984

SLOVENSKI HOTEL
»BLE D«
v RIMU - ROMA

Lastnik:
LEVSTIK VINKO

Hotel »BLE D«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN